SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 77/03-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. apríla 2003 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. M. G., bytom K., zastúpenej advokátkou JUDr. I. R., so sídlom K., vo veci porušenia jej základného práva na rovnosť upraveného v čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na zachovanie ľudskej dôstojnosti upraveného v čl. 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Ministerstva obrany Slovenskej republiky vo veci vyjadrenia podplukovníka Š. F. na tlačovej besede Ministerstva obrany Slovenskej republiky na otázku účasti žien v slovenskej protichemickej jednotke dňa 4. februára 2003, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. M. G. o d m i e t a pre nedostatok právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. apríla 2003 doručená sťažnosť Mgr. M. G., bytom K., (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. I. R., so sídlom K., vo veci porušenia jej základného práva na rovnosť upraveného v čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva na zachovanie ľudskej dôstojnosti upraveného v čl. 19 ods. 1 ústavy postupom Ministerstva obrany Slovenskej republiky vo veci vyjadrenia podplukovníka Š. F. na

tlačovej besede Ministerstva obrany Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) na otázku účasti žien v slovenskej protichemickej jednotke dňa 4. februára 2003.

Predmetom sťažnosti je výrok podplukovníka Š. F. *„Ešte k tým ženám. Viete veľmi dobre, že všetky problémy na celom svete vychádzajú iba z dvoch zdrojov – peniaze a ženy. Ten druhý sme eliminovali“*, ktorý zaznel na tlačovej besede ministerstva a následne bol odvysielaný v spravodajskej relácii Televízne noviny televízie Markíza 4. februára 2003.

Záujmové združenie žien Fenestra sa listom zo 6. februára 2003 prostredníctvom právnej zástupkyne obrátilo na odporcu (ministerstvo) s účelom, aby *„adekvátnym spôsobom aspoň z časti napravil negatívny účinok citovaného výroku pána F.“*.

Na tlačovej besede ministerstva 11. februára 2003 vyjadril k citovanému výroku svoje osobné stanovisko minister obrany. Podplukovník Š. F. sa na tejto tlačovej besede tiež vyjadril, keď okrem iného uviedol: *„V žiadnom prípade som nemienil sa nikoho dotknúť, ani nikoho uraziť, ani ženy, ani bohatých ľudí. Pokiaľ sa to napriek tomu niekoho dotklo, tak sa ospravedlňujem.“*.

Sťažovateľka ďalej v sťažnosti uvádza, že ministerstvo sa k listu Záujmového združenia žien Fenestra vyjadrilo listom z 20. februára 2003 sp. zn. KaMO – 103/3 – 40 v tom zmysle, *„že na nasledujúcej tlačovej besede dňa 11. 2. 2003 minister obrany SR I. Š., i podplukovník Š. F., vo svojom vystúpení vyslovil svoje osobné stanovisko a presvedčenie o tom, že výrok podplukovníka F. nebol myslený ani namierený dehonestujúco proti nijakej skupine našich občanov, a preto nevidí dôvod na vyvodzovanie ďalších záverov“*.

Sťažovateľka je štatutárnou zástupkyňou Záujmového združenia žien Fenestra. V sťažnosti je ale výslovne uvedené, že ju *„podáva vo svojom mene“*. Sťažovateľka *„sa cíti ako žena výrokom podplukovníka Š. F. dotknutá, zosmiešnená, ponížená v ľudskej dôstojnosti a dehonestovaná na úroveň objektu, ktorá je na oficiálnych podujatiach odporcu predmetom „žartovania““*. Sťažovateľka *„považuje za nesporné, že konanie – vyjadrenie podplukovníka Štefana F. vyvoláva dôvodné podozrenie, že tento vojak spáchal*

priestupok. Povinnosťou služobných orgánov bolo preto začať voči uvedenému vojakovi disciplinárne konanie... Keďže odporca (ministerstvo) *zodpovedá za to, či proti podplukovníkovi Š. F. je alebo nie je vyvodená zodpovednosť, za jeho správanie, zasahuje do základných práv sťažovateľky tým, že túto svoju právomoc odmieta využiť, stáva sa zodpovedným za takéto porušenie on sám.“.*

Na vyššie uvedenom základe sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd prijal jej sťažnosť na ďalšie konanie a po jej prerokovaní vydal tento nález:

„Právo sťažovateľky na rovnosť bez ohľadu na pohlavie zakotvené v čl. 12 ods. 2 Ústavy SR a na zachovanie ľudskej dôstojnosti zakotvené v článku 19 ods. 1 Ústavy SR bolo postupom Ministerstva obrany Slovenskej republiky vo veci vyjadrenia podplukovníka Š. F. na tlačovej besede Ministerstva obrany Slovenskej republiky na otázku účasti žien v Slovenskej protichemickej jednotke dňa 4. 2. 2003 porušené.

Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Ministerstvu obrany Slovenskej republiky konať vo veci vyjadrenia podplukovníka Š. F. na tlačovej besede Ministerstva obrany Slovenskej republiky na otázku účasti žien v Slovenskej protichemickej jednotke dňa 4. februára 2003.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľke finančné zadosťučinenie vo výške 300.000 - Sk.

Odporca je povinný nahradiť sťažovateľke všetky trovy tohto konania.“.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde) ústavný súd sťažnosť predbežne prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či obsahuje všetky náležitosti predpísané zákonom a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka má fyzická osoba právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia,

svojho mena a prejavov osobnej povahy. Ochrany osobnosti sa môže fyzická osoba domáhať žalobou na všeobecnom súde. Ústavný súd považuje žalobu podľa § 11 Občianskeho súdneho poriadku, o ktorej je príslušný rozhodnúť všeobecný súd, za účinný právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd.

Pretože sťažovateľka sa ochrany svojich základných práv nedomáhala na orgáne k tomu príslušnom, bolo potrebné jej sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnuť pre nedostatok právomoci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. apríla 2003